

οἵ τινες κυρίως οἰκοῦσι τὸ μέρος τοῦτο.

— Ὁ Εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς ὅς τις πρό τινων χρόνων πλησιάζει ἤδη εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ κοιτίδα, αἱ μεγάλαι πρόοδοι τῆς ἀτμοπλοΐας καὶ ἡ μεγάλη αὐτῆς ἑκτασις εἰς ὅλους τοὺς πολιτισμένους τόπους, θέλουσι δόσει νέαν ἐνέργειαν εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν κλασικῶν τούτων χωρῶν τῆς δυτικῆς Ἀσίας, ὥστε αἱ ἀρχαῖαι ἐκεῖναι ἐμπορικαὶ πορεῖαι, καὶ αἱ ἄλλοτε πλούσιαι καὶ πολυάνθρωποι πόλεις, αἵ τινες διὰ τὰς πολιτικὰς μεταβολὰς, διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, καὶ τὴν μεταφορὰν τοῦ ἐμπορίου εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ, εἶχον σχεδὸν παραμεληθῆν, θέλουσιν ἐπανέλθει πάλιν κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸν ἀρχαῖον αὐτῶν βαθμόν.

Εἰς τὸ προσεχὲς φυλλάδιον θέλομεν διαλάβει περὶ τῶν κυριωτέρων ἐμπορικῶν ἀρθρῶν τῆς Ἀσίας.

ΑΠΛΟΥΣΤΑΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΛΟΓΙΚΗΣ.

Μάθημα Δ΄.

ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ ΜΑΣ

Τὸ κοινότερον καὶ συνηθέστερον σημεῖον τῶν ἰδεῶν μας εἶναι ὁ Λόγος.

Διάφοροι ἀμφισβητήσεις ἔγιναν περὶ τοῦ ἂν οἱ ἄνθρωποι ἔξ ἀρχῆς εἶχον τὴν χρῆσιν τοῦ λόγου, ἢ ἂν, ζήσαντες ἀρκετὸν χρόνον χωρὶς νὰ λαλῶσιν, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἠδυνήθησαν ἀκολούθως νὰ περιστῶσι τὰς ἰδέας των διὰ τῆς γλώσσης. Τὰ ὅριά μας μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἐπιτρέπουσι νὰ ἐξετάσωμεν λεπτομερέστερον τὸ πρᾶγμα.—Εἶναι ἀληθὲς μὲν ὅτι ὅσον ἀναβῆ τις εἰς τὴν ἀρχαιότητα, καὶ εἰς τὰ ἀγριώτατα ἀκόμη ἔθνη, πάντοτε εὕρισκει τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ἔκαμνον χρῆσιν τῆς γλώσσης, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἄλλου μέρους ὅσον δύσκολον εἶναι νὰ φαντασθῆ τις

κοινωνίαν ὑπάρχουσαν ἄνευ γλώσσης, τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀδύνατον, καὶ ὁ Κονδυλλιάκ εἰς τὸ περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων ἀποδεικνύει καὶ ὅτι εἶναι πιθανώτατον.

Πόσον ὁ Λόγος εἶναι οὐσιώδης εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ τοῖς τυφλοῖς δῆλον. Ἐκ τούτου δὲ φαίνεται καὶ ἡ μεγίστη ἀνάγκη τῆς βελτιώσεως αὐτοῦ. Καθότι ἐπειδὴ διὰ τοῦ λόγου ἐκφραζόμεθα σχεδὸν ὅλας τὰς ἰδέας μας καὶ δεχόμεθα τὰς τῶν ἄλλων, ἄλλως δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν αὐτοὺς νὰ μᾶς ἐννοήσωσιν ἢ ἡμεῖς νὰ τοὺς ἐννοήσωμεν, εἰμὴ ἂν αἱ λέξεις τὰς ὁποίας μεταχειριζόμεθα ἦναι τὰ ἀληθῆ σημεῖα τῶν ἰδεῶν μας.

Τὰ σημεῖα ταῦτα λαμβάνονται βέβαια κατὰ θέλησιν, καὶ ἔχουσι τὴν ὁποίαν ἠθέλησαν νὰ δόσωσιν εἰς αὐτὰ σημασίαν. Πρέπει λοιπὸν νὰ προσπαθῶμεν νὰ γνωρίζωμεν καλῶς τὴν σημασίαν τῶν ταύτην, καὶ εἰς τοῦτο κυρίως ἐξαρτᾶται ἡ ὀρθότης τοῦ πνεύματός μας. Διότι ὅσον καλῶς σκεπτόμεθα, τοσοῦτον καὶ ὀμιλοῦμεν καλῶς. Ὀμιλοῦμεν δὲ καλῶς ὅταν γνωρίζωμεν ἀκριβῶς καὶ καθαρῶς τὸ νόημα ἐκάστης λέξεως. Ἐν γένει δὲ ἡ δύναμις τοῦ σκέπτεσθαι καθυπάγεται εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ὀμιλεῖν. Καὶ, μανθάνοντες νὰ ὀμιλῶμεν, μανθάνομεν συγχρόνως καὶ νὰ σκεπτόμεθα. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν παρατηροῦντες πῶς τὰ παιδιά συλλαμβάνουσι τὰς ἰδέας, καθ' ὅσον γνωρίζουσι καλῶς πλειοτέρας λέξεις. Τοῦτο φαίνεται ἀκόμη καὶ εἰς τὸν ὅστις γνωρίζει κακῶς τὴν γλῶσσάν του. Ὁ τοιοῦτος ἔχει ὀλίγας ἰδέας, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐσφαλμένας, διότι δὲν ἔχει βέβαια σημεῖα διὰ νὰ τὰς προσδιορίζη.

Ἐνίοτε ἔχομεν ἀνάγκην νὰ διακοινωνῶμεν τὰς ἰδέας μας εἰς ἀνθρώπους οἵτινες δὲν δύνανται νὰ μᾶς βλέπωσι μήτε νὰ μᾶς ἀκούωσιν. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ φαντασθῶσιν ἕτερον διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον σημεῖον, δηλαδή τὴν Γραφήν.

Ἡ Γραφή δὲν ἦτον ἐξ ἀρχῆς ὅ,τι εἶναι καὶ σήμερον.

Ἐπρεπε μάλιστα νὰ περάσωσιν αἰῶνες μέχρις οὗ νὰ ἐφευρεθῶσι τὰ γράμματα δι' ὧν παριστῶνται αἱ λέξεις μας.

Διὰ νὰ παραστήσωσι κατ' ἀρχὰς τὴν ἰδέαν ἀντικειμένου τινός, ἀνθρώπου παράδ' χάρι. ἢ ἵππου, παρίστων συνήθως τὸ σχῆμα ἐκάστου. Καὶ ἐκ τούτου βέβαια ἔλαβε τὴν ἀρχὴν ἡ Ζωγραφικὴ. Οἱ αὐτόχθονες Ἀμερικανοὶ δὲν ἐγνώριζον ἀκόμη πρὸ 350 περίπου χρόνων ἄλλα μέσα τοῦ νὰ γράφωσι τοὺς στοχασμούς των, καὶ ὅτε οἱ Ἰσπανοὶ ἔφθασαν εἰς τὸ Μεξικόν, ὁ ἀποσταλείς παρὰ τοῦ Μεξικανοῦ αὐτοκράτορος νὰ εἴρῃ τὸν Ἰσπανὸν ἀρχηγὸν Φερδινάνδον Κορτέζον, δὲν εἶχεν ἄλλο μέσον νὰ διαδηλώσῃ εἰς τὸν ἡγεμόνα του ὅσα εἶχεν ἰδεῖν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Εὐρωπαίων, εἰμὴ ζωγραφίζων αὐτοὺς μετὰ τῶν ὄπλων, τῶν ἵππων, καὶ τῶν πλοίων των ἀκόμη. — Οἱ Αἰγύπτιοι εἶχον ἐπεξεργασθῆναι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς Γραφῆς, φαντασθέντες νὰ μεταχειρίζωνται ἐν μόνον σχῆμα διὰ πολλὰ πράγματα, καὶ οὕτω, διὰ νὰ δόσωσι τὴν ἰδέαν τινός πράγματος, ἐζωγράφιζον τὸ κυριώτερον περιστατικὸν αὐτοῦ. Δύο χεῖρες, ἐξ ὧν ἡ μία ἐκράτει ξίφος, καὶ ἡ ἑτέρα ἀντιθέτως ἐδέχετο τὴν ἄκραν τοῦ ξίφους ἐπὶ ἀσπίδος, ἔδιδον τὴν ἰδέαν τῆς μάχης. Δύο χεῖρες ἐξ ἐναντίας συνηνωμέναι, ἐσήμαινον τὴν εἰρήνην. Καὶ ἂν εἰς ἐκάστην χεῖρα ἐπρόσθετον τὸ ἰδιαίτερον σημεῖον τινός λαοῦ, ὡς μέρος τι πανοπλίας ἀνῆκον εἰς αὐτὸν μόνον, ἢ ἐθνικὴν σημαίαν, ἐννοεῖτο ὅτι ἡ εἰρήνη ἢ ὁ πόλεμος ἐγίνετο μεταξὺ τῶν δύο λαῶν, τῶν ὁποίων τὰ ὄπλα ἢ ἡ σημαία παριστῶντο. Τὰ σημεῖα δὲ ταῦτα καλοῦνται ἱερογλυφικὰ καὶ ἦσαν εἰς χρῆσιν μέχρις οὗ ἐγιναν κοινὰ τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου. Ἡ τιμὴ δὲ τῆς ἐφευρέσεως τῶν γραμμάτων ἀποδίδεται εἰς τοὺς Φοίνικας. Ὁ Κάδμος ἀπελθὼν ἐκ τῆς Φοινίκης, ἐσύστησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποικίαν, καὶ συγχρόνως ἔφερε τὴν χρῆσιν τῶν χαρακτήρων τοῦ ἀλφαβήτου ἅτινα ἐκεῖθεν διεδόθησαν εἰς ἅπασαν τὴν Εὐρώπην.

Δὲν πρέπει νὰ θαυμάζωμεν διόλου ἂν ἦτον ἀνάγκη νὰ

διέλθωσι τοσοῦτοι αἰῶνες μέχρις οὗ νὰ τελειοποιηθῇ ἡ γραφή, ἂν ἀναπολήσωμεν ὅτι, ἀφότου τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου ἐφέρθησαν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐπέρασαν σχεδὸν τρεῖς χιλιάδες ἔτη μέχρι τῆς ἐφευρέσεως τῆς Ἰνπογραφίας. — Καὶ ἡ ἐφεύρεσις δ' αὕτη, ὡς καὶ πολλαὶ ἄλλαι, ὀφείλεται εἰς τὴν τύχην. Διὰ νὰ τελειοποιήσῃ τὰς ἰδέας του τὸ ἀνθρώπινον, γένος ἔχει χρεῖαν τοσοῦτων αἰώνων!!!

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑΣ ΙΝΔΙΑΣ.

Ο ΠΕΤΡΟΣ ΑΔΒΑΡΕΖΟΣ ΚΑΒΡΑΛ, ΚΑΙ
Η ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΑ.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος ὅλοι ἤθελον ν' ἀναχωρήσωσι διὰ τὰς Ἰνδίας. Δέκα τρία πλοῖα ἐπληρώθησαν ἐξ εὐγενῶν, ἱερέων, ἐμπόρων, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν. Ὁ κυβερνήτης αὐτῶν Πέτρος Ἀλβαρέζος Καβράλ ἀποθούμενος εἰς τὸ δυτικὸν μέρος ὑπὸ τῆς τρικυμίας, ἀπαντᾷ νέαν γῆν, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχεν ἰδεῖν ὁ Γάμας· ἦτο δὲ ἡ Βραζιλία, ἡ πλησιεστέρα εἰς τὴν Ἀφρικὴν χώρα τῆς Ἀμερικανῆς Ἠπείρου. Ἀναλαμβάνει δ' ἀκολουθῶν τὴν πρὸς τὴν Ἀφρικὴν πορείαν του· εἴκοσι δύο ἡμέρας κινδυνεύει πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου ὑπὸ τρικυμίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἰχάνει τέσσαρα πλοῖα, καὶ φθάνει εἰς Καλικούταν, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τινὰς Ἰνδοὺς αἰχμαλωτισθέντας παρὰ τοῦ Γάμα.

Ὁ Ζαμορίνος κατ' ἀρχὰς δεικνύει μεγάλην πρὸς αὐτὸν εὐνοίαν, παρακινούμενος ὁμως ὑπὸ τῶν Μαύρων, θανατόνει ἕως πεντήκοντα Πορτογάλλους, καὶ λαφυραγωγεῖ τὰς ἐμπορείας τιν. Ὁ Καβράλ καίει τὴν πόλιν καὶ τὰ ἐν τῷ λιμένι πλοῖα, συμμαχεῖ κατὰ τοῦ Ζαμορίνου μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Κοσχίνου, καὶ λαμβάνει ἐκ τῶν νέων